

HOERERIJ EN OVERSPEL HEBBEN VERSTREKKENDE GEVOLGEN

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, de negatieve consequenties van overspel, ontucht, hoererij en sexverslavingen worden alom onderkend. Ook mensen die niet in Jezus geloven, erkennen dat overspel kan leiden tot ontwrichting van huwelijken en gezinnen. Zij erkennen dat de gevolgen van echtscheiding voor kinderhartjes desastreus kunnen zijn. Zij erkennen dat sexverslaving een evenwichtig leven verhindert. Zij erkennen dat hoererij de verspreiding van diverse ziekten bevordert. Kortom, ja, men gelooft dat er negatieve consequenties kunnen zijn. Maar,, zo redeneert men, mits goed begeleid kunnen kinderen ondanks echtscheiding toch 'normaal' opgroeien? Per slot van rekening moeten mensen toch vrij zijn om een andere partner te kiezen? Toch ook voor losbandigheid als men dat wil? En,, het gebruik van de juiste voorbehoedmiddelen, zoals condooms, maakt een 'vrij' leven zonder negatieve gevolgen toch best mogelijk? Zo denkt de wereld er over!

Gods Woord, de bijbel, leert ons echter, dat de gevolgen van een losbandig leven veel en veel ernstiger zijn. Aan de hand van twee verhalen uit de bijbel wil ik in deze prediking enkele aspecten behandelen.

Het betreft allereerst een verhaal uit de tijd, dat Eli hogepriester in het oudtestamentische Israël was. Gedurende veertig jaren ging hij als hogepriester het volk voor en richtte het (1 Sam. 4:18). Hoewel we uit de geschiedenis kunnen afleiden, dat hij een vroom man was, was hij echter een zwakke leider. Zo strafte hij zijn goddeloze zonen Hofni en Pinéhas niet. Terwijl zij notabene priesters waren, deden zij toch dingen, die absoluut niet door de beugel konden. Waarmee duidelijk werd, dat Eli God niet wérkelijk kende, Die dit immers nooit zou kunnen tolereren. Waarmee ook duidelijk werd, dat hij het volk van Israël, dat uiteindelijk de zware consequenties van Gods toorn zou moeten dragen, niet werkelijk liefhad.

Hofni en Pinéhas waren priesters in de tabernakel, het huis van God te Silo. Vertaald naar onze tijd waren zij dus kinderen van God, die Hem dienden. Maar wat zegt Gods Woord over hen? 1 Sam. 2:12 – *“Doch de zonen van Eli waren kinderen Belials; zij kenden den HEERE niet.”* In de tijd van het Oude Testament werden met 'kinderen Belials' nietswaardige, boze personen bedoeld, die schande en verderf brachten. Het Hebreeuwse woord voor Belial (*“be-liea-al”* – בליעל) betekent dan ook letterlijk *“zonder voordeel, zonder waarde, voor niets goed, onnuttig”*. In het Nieuwe Testament is Belial echter een naam voor satan (2 Cor. 6:15).

Hofni en Pinéhas kenden de Heere God dus niet, hoewel zij Zijn priesters waren. Eigenlijk waren zij onnutte kinderen van de duivel die alleen maar schande en verderf voortbrachten. Vertaald naar onze tijd waren zij geen échte kinderen Gods, maar schijnchristenen zonder werkelijke relatie met Jezus. Op zondag in de kerk, maar privé een leven leidend dat totaal niet verschilt van de levens van ongelovige mensen uit de wereld.

Het feit dat Hofni en Pinéhas onnutte kinderen van de duivel waren, zien we terug in de betekenis van hun namen. En dat is veelzeggend, omdat de bijbel karakters en daden van personen vaak ook uitdrukt middels de betekenis van hun namen. De namen vertellen op voorhand reeds het verhaal. Over de betekenis van de namen Hofni en Pinéhas bestaan steeds twee opvattingen. Maar desondanks wordt in beide opvattingen hun boze karakter benadrukt.

Zo zou Hofni (in het Hebreeuws *“hofni”* – חפני) betekenen: *“jonge kikvors”* (egyptisch), dan wel *“vechter met vuisten”*. Kikvorsen zijn in de bijbel algemeen een typebeeld voor onreinheid, terwijl mensen die vechten direkt in conflict komen met Gods gebod om de vrede met elkaar te bewaren.

De naam Pinehas (*“pinechas”* – פינחס) betekent: *“zwarte man”* (egyptisch), dan wel *“mond,*

opening van koper". In de tweede betekenis is Pinéhas een samenstelling van twee woorden, namelijk van "péh" (פֶּה), dat wil zeggen "mond", én van "nachasj" (נָחַשׁ), dat wil zeggen "slang". Als we dan nu terugdenken aan de manier waarop Eva door de duivel tot zonde werd verleid, dan wordt de naam Pinéhas duidelijk. Het verwijst rechtstreeks naar de verleidende duivel met z'n inktzwarte ziel.

Voor het vervolg van het verhaal is het echter goed om te onderkennen, dat Hofni en Pinéhas hoe dan ook typebeelden zijn (schijn-)kinderen Gods, die God 'dienen'. En dat de consequenties van een losbandig en hoererend leven juist voor kinderen Gods bijzonder ingrijpend kunnen zijn.

Wat deden Hofni en Pinéhas nu eigenlijk verkeerd? Hun zonden waren zogezegd driedig.

Allereerst hadden zij de gewoonte om zich het beste deel van het vlees toe te eigenen, dat leden van het volk aan God wilden offeren. En als de offeraar niet snel genoeg over de brug kwam, dan namen zij het vlees met geweld (1 Sam. 2:13-16). Een mateloze hoogmoed lag aan deze daden ten grondslag. Zij hadden zelfs geen ontzag voor God voor Wie het offer toch was bestemd. Voordat het vlees aan God was geofferd, hadden zij het reeds geroofd. We zien achter dit gedrag de beïnvloeding door satan, die toen hij nog de aartsengel Lucifer was, door hoogmoed in zonde viel. Hij wilde gelijk zijn aan de Allerhoogste (Jes. 14:12-15).

Hoerij en overspel hebben als oorzaak dan ook vaak een kern van verborgen hoogmoed. Deze wordt gevoed door een verkeerde opvatting over de eigen identiteit, welke steeds weer op een zondige wijze bevestiging zoekt.

Hofni en Pinéhas verachtten tevens het spijsoffer van de Heer (1 Sam. 2:17). Het spijsoffer verwijst direct naar Jezus, Die het levende Brood uit de hemel is en het Woord Zelf (Joh. 1:1,14; 6:35,48). Ook nu zien we satans verderfelijke invloed in beide levens. Satan haat Gods Zoon Jezus Christus. Hij trachtte Jezus zelfs onbeschaamd tot zonde te verleiden (Matt. 4:1 e.v.). Hij probeert ook ons te verleiden. En in de eindtijd zal hij zelfs trachten om heel veel mensen te verleiden, door net te doen alsof hij God, alsof hij Christus is.

De derde zonde van Hofni en Pinéhas betrof hoerij. En hierom gaat het in deze prediking. 1 Sam. 2:22 SV – *"Doch Eli was zeer oud, en hoorde al, wat zijn zonen aan gans Israël deden, en dat zij sliepen bij de vrouwen, die met hopen samenkwamen aan de deur van de tent der samenkomst."*

1 Sam. 22 Herziene SV – *"Eli nu was heel oud en hoorde alles wat zijn zonen heel Israël aandeden, en ook dat zij sliepen met de vrouwen die bij de ingang van de tent van ontmoeting dienst deden."*

Hofni en Pinéhas waren absoluut schaamteloos! Zij pleegden niet alleen regelmatig hoerij en waarschijnlijk ook overspel, maar zij deden dat notabene ook nog eens vlak bij de ingang van de Tabernakeltent, waar God woonde en troonde temidden van de cherubs op de Arke des Verbonds in het Allerheiligdom. Het vlak bij de ingang van het huis van hun meester slapen, was een gewoonte van toegewijde dienstknechten. Onbegrijpelijk dat zij God zo durfden te tarten. Ze hadden een houding van: *"Wie doet mij wat?"* En zij dachten er ook nog mee weg te komen. Nogmaals, laten wij ons realiseren, dat aan een leven van voortdurende hoerij en overspel vaak hoogmoed ten grondslag ligt. De enkele daad kan mensen nog onverwachts overkomen door een niet te wederstane verleiding van lust.

Het was ook niet zo, dat Eli niet in de gaten had, wat zijn zonen deden, maar zijn vermaning was uitermate slap en lauwtjes (1 Sam. 2:23-25a). Het is dan ook geen wonder, dat zij niet luisterden naar hun vader. De slappe, tolerante houding van Eli en het gedrag van zijn zonen wekte uiteraard Gods boosheid op (1 Sam. 2:29-34; 3:12-14). Zij hadden het zo bij de Heer verbruid, dat er een vloek op hen rustte en Hij hen wilde doden.

1 Sam. 2:25b – “.....Doch zij hoorden de stem huns vaders niet, want de HEERE wilde hen doden.”

1 Sam. 2:34 – “Dit nu zal u een teken zijn, hetwelk over uw beide zonen, over Hofni en Pinéhas, komen zal: op een dag zullen zij beiden sterven.”

1 Sam. 3:13b – “.....; want als zijn zonen zich hebben vervloekt gemaakt, zo heeft hij hen niet eens zuur aangezien.”

Broeders en zusters, wanneer wij ons bij God zodanig vervloekt hebben gemaakt, dat Hij ons wil doden, dan zijn wij reeds absoluut geestelijk dood. Dan is er geen enkele gemeenschap meer met Hem mogelijk.

We zien dus in het verhaal, dat wij geestelijk zullen sterven als wij een onrein leven leiden van hoerij, overspel, ontucht, losbandigheid, e.d. Maar hierbij zal het niet blijven. Een dergelijk leven kent nog meer gevolgen en nog andere slachtoffers.

Want wat gebeurde er? Zoals we weten, zouden Hofni en Pinéhas op één dag, dat wil zeggen, op dezelfde dag moeten sterven. Dat zou gebeuren in een oorlog tussen Israël en de Filistijnen. In 1 Sam. 4:1-11 kunnen we lezen, dat Israël verliezen leed. Maar om die te trachten af te wenden, haalde men de Arke des Verbonds op en bracht die in de linies. Want zo redeneerden de oudsten van Israël: “*Dan zal de Heer ons wel verlossen!*” En notabene Hofni en Pinéhas brachten de Ark. Over brutaliteit gesproken! De geschiedenis vermeldt dan ook, dat Israël een grote nederlaag leed en dat de Arke des Verbonds door de Filistijnen werd geroofd.

Als we dan bedenken, hoe ontzettend belangrijk de Arke des Verbonds was in de godsdienstbeleving van Israël en als we bedenken dat God juist via de Arke des Verbonds in het midden van Israël woonde, dan zien we dat aan Zijn Aanwezigheid temidden van Zijn volk een einde was gekomen. Ook dit is een gevolg van een hoererend, overspelig, losbandig leven. Wanneer in onze christelijke gemeenten een dergelijke levensstijl breed wordt getolereerd, en ik reken ook samenwoning zonder gehuwd te zijn hiertoe, dan moet het ons niet verbazen, dat Gods Aanwezigheid in ons midden langzaam maar zeker verdwijnt. En de (zwakke) schapen en lammetjes in onze gemeenten zullen geestelijke nederlagen lijden, zoals het volk van Israël een grote nederlaag leed tegen de Filistijnen (beeld van het vlees).

De vreselijke onheilstijding werd door een boodschapper aan de oude hogepriester Eli overgebracht. En deze schrok zo enorm, dat hij achterwaarts viel en zijn nek brak en stierf (1 Sam. 4:12-18). Zoals u zult weten, was de hogepriester de geestelijke leider van Israël. Het leert ons, dat geestelijke leiders die hoerij, ontucht, overspel, samenwoning, e.d. in hun gemeenten tolereren, uiteindelijk zelf óók geestelijk zullen sterven.

Bleef het hierbij? Neen! Want de vrouw van Pinéhas stond op het punt om te bevallen. En toen zij de onheilstijding vernam en hoorde dat haar man, schoonvader en schoonbroer gestorven waren, werd zij door weeën overvallen (1 Sam. 4:19). Zij baarde een zoon, maar zelf stierf ook zij. Nóg een slachtoffer van de hoerij van haar man! Mannen broeders, u die dit leest en ik schaar mijzelf beslist onder u, waakt toch over uw zielen en val niet in ontucht en hoerij. Want de gevolgen kunnen desastreuus zijn. Ook bij onze echtgenote kan er, als zij hoort van onze onreinheid, binnenin iets zodanig knappen, dat zij in geestelijk opzicht verkilt en sterft.

Pinéhas' echtgenote baarde een zoon en zij leefde nog lang genoeg om hem zelf een naam te geven. In die naam vatte zij kernachtig het hele drama van hoerij en overspel samen.

1 Sam. 4:21-22 – “*En zij noemde het jongskens Ikabod, zeggende: De eer is weggevoerd uit Israël! Omdat de ark Gods gevankelijk weggevoerd was, en om haars schoonvaders en haars mans wil. En zij zeide: De eer is gevankelijk weggevoerd uit Israël, want de ark Gods is genomen.*”

De naam Ikabod (“*i-kavod*” – אִי-כַבֹּד) betekent letterlijk “zonder eer”. En zo was het ook! God was van Zijn eer beroofd. Hoerij en overspel roven ook onze waardigheid. En ook onze gemeenten worden van eer beroofd als deze zonden worden getolereerd.

Wellicht verzucht u nu: *“Is dit dan het einde? Is er geen herstel meer mogelijk? Is mijn geestelijke dood nu definitief?* Neen, lieve broeders en zusters, er is herstel mogelijk. Want er staat in de bijbel nóg een verhaal vermeld over iemand die in overspel viel. Deze man is David. Hij zondigde, hoewel hij een man naar Gods hart was, die een oprechte relatie met God onderhield (Hand. 13:22). Dit in tegenstelling tot Hofni en Pinéhas, die geen relatie met God hadden.

In 2 Sam. 11 lezen we hoe David overspel pleegde met de mooie Bathséba en zelfs haar man Uria liet vermoorden. Bathséba werd zwanger en baarde een zoontje. Uiteraard was de Heer bijzonder boos op David. Als David zich niet zou bekeren, zou Hij hem doden. God stuurde een profeet naar David toe, die David zijn zonde liet inzien. David bekeerde zich en beled zijn zonde en hoefde niet te sterven. 2 Sam. 12:13 – *“Toen zeide David tot Nathan: Ik heb gezondigd tegen den HEERE! En Nathan zeide tot David: De HEERE heeft ook uw zonde weggenomen, gij zult niet sterven.”*

Maar de baby werd ziek en stierf toch. 2 Sam. 12:14 – *“Nochtans, dewijl gij door deze zaak de vijanden des HEEREN grotelijks hebt doen lasteren, zal ook de zoon, die u geboren is, den dood sterven.”* Over parallellen met de geschiedenis van Hofni en Pinéhas gesproken! Leest u voor uzelf eens 2 Sam. 11 en 12:1-23.

Broeders en zusters, als wij een hoererend leven hebben geleid, is er toch herstel mogelijk indien wij onze zonden belijden bij de Heer en aan elkander. Dan zal Hij ons graag vergeven. Dan zal Hij de geestelijke dood afwenden en ons weer geestelijk levend maken. David ontving dan ook vergeving van de Heer.

Maar beide verhalen leren ons, dat de berokkende schade niet zo maar automatisch wordt hersteld. De vrouw van Pinéhas stierf. Het pasgeboren zoontje van David werd ziek en moest sterven. Zo kan het ons ook overkomen, dat onze partners tóch van ons wensen te scheiden, ondanks dat wij het overspel en de hoererij aan hen hebben beleden. Het kan ons na onze belijdenis toch overkomen, dat onze kinderen niets meer met ons te maken wensen te hebben. De impact van overspel en hoererij is zo immens, omdat kostbaar vertrouwen werd geschonden en met voeten getreden. Herstel van de relaties kan dan ook een heel lange tijd gaan vergen. Een tijd waarin we heel geduldig zullen moeten zijn en bidden, dat God de zo diep verwonde zielen van onze partners en kinderen zal genezen en herstellen.

Geliefde broeders en zusters, ik wil deze prediking eindigen met een gezegde: *“Bezint eer gij begint!”* Hoererij vernietigt levens. Het maakt uw leven en het leven van anderen kapot. Het veracht de Here God, Die heeft bepaald dat wij in reinheid zullen leven.

Deze gevolgen zijn te dramatisch om een zondig leven te leiden. Laten we in innige relatie met de Heer gaan leven en elke morgen aan Hem vragen om ons te bewaren voor overspel en hoererij en onze zwakheid te sterken. Dan zal Hij ons beschermen. En bedenk dat een ontuchtig, overspelig leven reeds in onze gedachten aanvangt. Onreine gedachten waar niet mee is afgerekend, zijn het begin. Breng onreine gedachten meteen onder de gehoorzaamheid van Jezus. Kap ze af en vraag reiniging door Jezus' Bloed (2 Cor. 10:3-5).

Moge Jezus u en mij deze week zegenen. Amen.